

Voorwoord

Inmiddels is het 2005 ofwel een dertigtal jaren na het gereed komen van het ontwerpbouwplan de '154 woningen te Zwolle' later omgedoopt tot 'De Kreken' in de Aa-landen. Het ontwerp is in alle vrijheid ontstaan. Oorspronkelijk was in het toenmalig bestemmingsplan de mogelijkheid aanwezig om woningen in rijtjes te realiseren. Zoals gezegd het gerealiseerde ontwerpbouwplan van de '154 woningen te Zwolle' werd in alle vrijheid door de architect ontworpen en door de opdrachtgever 'Bouw bureau voor Bedrijven en Instellingen' ruimhartig aanvaard, ondersteund en mede gedragen onder andere naar de instanties van de gemeente Zwolle. Woningtypes werden ontworpen in twee en drie woonlagen al of niet met plat dak of tentdak voorzien van een dubbelwandige kunststof koepel boven de wenteltrap (draaiende beweging). De entrees van de woningen aan een half besloten plein alwaar tevens de functies parkeren en kinderspeelplaats zijn aangebracht. Het besloten plein in dubbele haak-vorm met open einden onder andere ten behoeve van voetgangers. Aan de buitenzijde van de haakvormen zijn de woonverblijven als; tuinkamer, woonkamer, vide naar de woonkamer direct grenzende aan de groenvoorziening ofwel de tuinen van de woningen. Programmatisch kan er nog wel het één en ander aan dit voorwoord worden toegevoegd doch ruimtegebrek betekent tevens te goed houden. Het geheel van het ontwerp van de 154 woningen is zoals gezegd in vrijheid ont-

worpen en gerealiseerd. Er waren in die periode geen toekomstige bewoners welke ons iets konden vertellen hoe graag iets aan het ontwerp toegevoegd of weggelaten kon worden. Toekomstige bewoners werden eerst kopers. Kopers van iets hetwelk optekening en/of brochures te koop werd aangeboden. Sommige kopers/bewonersvertrokken na een poosje naar elders. Vanaf de eerste koper was het voor deze duidelijk dat de opdrachtgever het gehele ontwerpplan, bebouwing en het buitengebeuren wenste te realiseren (en te onderhouden) zoals dat in het ontwerpplan is aangegeven. De bewoners hebben van meet af aan deze gedachte zeer goed begrepen, opgepakt en gedragen en bestuurlijk ondergebracht in het 'O.E.G.' ofwel 'Ons Eigen Groen'. Door de inzet, het samengaan van de bewoners om het eens ontworpen en gerealiseerde plan zo te doen zijn zoals het zich thans na dertig jaren toont ofwel duidelijk aanwezig is, alle dank en met zeer veel hulde van ons bureau met een hartelijke felicitatie tot slot. Zeer te vermelden in deze dat we dank verschuldigd zijn aan; 'BBI' te Delft, Bouwbedrijf Moes te Zwolle, Graphorn te Rotterdam, Gemeentebestuur van Zwolle. Niet als mosterd na de maaltijd doch een opmerking in deze wensen we te maken en wel dat het uitkristalliseren van gedachten tot een woonomgeving zoals aanwezig in 'De Kreken' enkel en alleen kan plaats vinden als ontwerpen bereidwillig worden ontvangen door opdrachtgevers en overheidsinstanties om aldus gezamenlijk te werken aan de realisatie. Met dank, Bureau Benno Stegeman b.v. Teteringen / Breda, april 2005

Het Plan

De filosofie in de zeventiger jaren

Democratisering, individualisering en emancipatie maakten dat de weerzin groeide tegen de architectuur van de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw. In die jaren moest de grote woningnood worden opgelost door de bouw van grote flatgebouwen in nieuwbouwwijken. De inrichting van deze wijken werden planologisch bepaald.

In de zeventiger jaren wilden de burgers meepraten over waar ze woonden. Er werden wijk-gemeenschappen opgericht die erin voorzagen dat er rechtstreeks contact ontstond tussen de bewoners en de overheden. Uit die tijd stamt ook de Wijkgemeenschap Aa-landen. De burgers zetten zich af tegen de uniformiteit en de grootschaligheid van de toenmalige nieuwbouw. Ze wilden kleinschaliger, meer gedifferentieerde bouw en herkenbare buurten die niet hoefden te passen in een groter planologisch ontwerp. De kwaliteit van de woningen werd belangrijker dan de kwantiteit, de eigen buurt belangrijker dan de stad als geheel.

De architect, Benno Stegeman heeft op deze visie uitstekend kunnen inspelen met zijn diverse plannen, o.a in Zoetermeer en Zwolle.

Hij stond op het standpunt dat je totaalplannen moet ontwerpen die ingaan op de omgeving en de soort mensen.

Ontstaan plan Krekenbuurt

De Hollandse Beton Groep (HBG) had het stuk grond tussen Merwedelaan, Volkerak, Zijpe en Dollard in optie voor woningbouw. De HBG kwam bij Benno Stegeman met de vraag of hij een plan voor het stuk grond wilde ontwerpen. Stegeman die in Zoetermeer met het Bouwbedrijf voor Bedrijven en Instellingen (BBI) had samengewerkt, vroeg of het BBI ook de bebouwing van dit stuk grond in Zwolle voor zijn rekening wilde nemen. De heer Van Spiegel van het BBI gaf vervolgens Stegeman de opdracht voor een bebouwingsplan. Hij kreeg van het BBI daarin de vrije hand. Het inmiddels ontworpen plan voor de kreken-buurt, toen nog "Tuinwijk" geheten, omdat de straatnamen nog niet bekend waren, kwam zeer goed over bij de Gemeente Zwolle.

Koepelwoning type H2

twee woonlagen woonkamer, totaal 45 m² drie slaapkamers badkamer één balkon inpandige berging

Koepelwoning type H3

drie woonlagen
woonkamer, totaal 36 m²
woonkeuken met vide 18 m²
drie slaapkamers
hobbykamer
badkamer
drie balkons(l)
speciale ruimte voor wasautomaat
met en zonder inpandige berging

Koepelwoning type HZ

vrijstaand met garage
drie woonlagen
woonkamer met open keuken, totaal 48 m²
open haard
vier slaapkamers waarvan één van 28 m²
met dakterras van 12 m²
badkamer
twee balkons

Tentdakwoning type HT

vrijstaand met garage
drie woonlagen
viervlakkige dakconstructie
woonkamer met open keuken en erker, totaal 50 m²
openhaard
vier slaapkamers waarvan één van 28 m² met dakterras van 12 m²
badkamer
drie balkons

"De samenwerking met de verantwoordelijke ambtenaren van de gemeente was uiterst plezierig", volgens de heer Stegeman. Door het enthousiasme van de gemeente voor Stegemans plan, kreeg hij ook de opdracht om een bebouwingsplan voor de Oostrand, richting Aa, te maken. Dit moest qua structuur en bouw aansluiten bij "Tuinwijk". Echter, dit plan werd afgekeurd, omdat het niet strookte met de visie van de gemeente.

Eerst gevoel en dan techniek

Volgens Benno Stegeman moet je eerst het gevoel, het idee, hebben voor wat je wilt ontwerpen. Daarna ga je denken over hoe je dat gestalte gaat geven. Zo ontstonden de binnenpleinen die met elkaar verbonden werden. De woonpleinen vormen een overgang van de werkplek naar de woning, een eiland van rust. Je draait de sleutel van de woning om en je bent thuis. De ruimte buiten de woonclusters moest gemeenschappelijk gebied worden. Samen wonen betekent gezamenlijk beheer van dit gebied. Zo'n visie ontstaat door mensen te ontmoeten en aan te voelen hoe men leeft en wil leven. Deze uitgangspunten vormden het groeiproces in het ontwerp. Het Zoeter-meerse ontwerp vormde hierbij eveneens een uitgangspunt.

Totaalplan

Benno Stegeman heeft ernaar gestreefd een totaalplan te ontwerpen. De realisatie daarvan is vaak afhankelijk van positieve en negatieve adviezen en van besluiten van ambtenaren en wethouders. Zoals reeds eerder gezegd sloot de architect met het ontwerp voor "Tuinwijk" uitstekend aan bij de woonvisie van de zeventiger jaren door een totaalontwerp te maken met 154 huizen.

Het begrip kwaliteit komt tot uitdrukking in de materiaalkeuze en de bouwwijze. Als materialen werden mangansteen en hardhout gebruikt. De muren van de gevels en tussen de woningen werden als spouwmuren uitgevoerd. Betonvloeren en daken werden per woning onderbroken om geluidshinder van de burens te voorkomen. Door het groen van de eigen tuinen, de doorzichtlijnen, de groenstroken en de wandelpaden wordt het idee van buiten wonen in een eigen omsloten omgeving versterkt.

Behalve de buitenkant van de huizen en het groenplan heeft Benno Stegeman in hoofdzaak meegedacht over de binnenkant van de huizen, zoals vinyl in de natte ruimten en de touwleuning langs de koepeltrappen. Samen met een groenarchitect, de firma Graphorn B.V. te Rotterdam, heeft Stegeman een basisgroenplan opgesteld met soorten en aantallen bomen en struiken voor het gezamenlijk groen en de privétuinen. Ook de bestratingwijze en de soort bestratingsteen hebben zijn aandacht ten volle gehad.

De Bouw

"Als het waar is dat voorbeelden er zijn om nagevolgd te worden, zal Zwolle eerlang veel architecten, gemeentefunctionarissen en bestuurders van woningbouwverenigingen op bezoek krijgen. Die trekken dan naar de wijk Aalanden waar onder auspiciën van het Bouwbedrijf voor Bedrijven en Instellingen (BBI) uit Delft een woningbouwplan wordt gerealiseerd dat zowel door de architectuur als door de totale lay-out van het plan een unieke betekenis heeft voor Zwolle, maar ook voor de rest van Nederland. In het zuid-oostelijk deel van de Aalanden komen 154 woningen in een wijkje, begrensd door Volkerak, Dollard, Zijpe en Merwedelaan.

Architectuur en wijkaanleg zijn van het Bureau voor Architectuur en Stedenbouw Benno Stegeman". Aldus het begin van een artikel in de Zwolse Courant.

Totstandkoming

De architect, Benno Stegeman, was verplicht om voor het totale plan de voorlopige stichtingskosten te berekenen. De bouwkosten vormen daarvan slechts een onderdeel. Aannemers kunnen dan inschrijven met een eigen begroting. Het BBI dat het hele plan voor zijn rekening nam, heeft de Firma Moes gekozen als aannemer voor de bouw van de huizen. De calculatie van de aannemer kan echter door allerlei factoren niet altijd kloppen. Er kunnen tegenvallers zijn of verkeerde inschattingen. Ook bij de krekensbouw was dit het geval.

Bouwproblemen

De krekenshuizen zijn traditioneel gebouwd met gestapelde stenen. Dit kost veel tijd. De koepeltoren gaf problemen met het steiger-werk en de uitstekende stenen. De verspringing van de huizen leidde in het begin tot moeilijkheden bij het leggen van de funderingen. Dit betekende een duurdere bouw dan de recht toe recht aan bouw van rijtjeshuizen. Maar, ondanks beginmoeilijkheden is het Bouwbedrijf Moes gelukt om een uniek project te realiseren.

Een andere tegenvaller was de niet juist geleverde stenen door de firma Aberson, waardoor ophoud in de bouw ontstond. Ook het vinyl voor de badkamers week af van de geplande kwaliteit en kleur. De eerste kreek die tot stand kwam, was de Schelpkreek. Daarna volgden respectievelijk de Grotekreek, de Mosselkreek, de Molen- en Zuidkreek en vervolgens de Zandkreek en de Rietkreek. Volgens een eerste bewoner van de Schelpkreek zijn tijdens een storm pas gemetselde muurtjes die afgedekt waren met een betonplaat, omgewaaid. Ook wordt beweerd dat door een berekeningsfout de Schelpkreek groter is uitgevallen dan de

overige krekten. Deze kreek heeft als enige twee uitgangen, één naar de Dollard en één naar het Zijpe. Er werd boven straatniveau gebouwd, waardoor de geplande glooiing in de tuinen ontstond. Wel gaf dit bestratingsproblemen op sommige krekten.

De bouw van de Schelpkreek en de Grotekreek nam meer tijd in beslag dan gepland, waardoor men achter kwam op het schema. Het inwassen van de voegen werd daardoor in een sneller tempo verricht door steeds weer wisselende voegploegen. De ingewassen voegen zorgden voor wituitslaande stenen, hetgeen meesmuilend tot de naam "schimmelhuizen" leidde.

Verkoop

De verkoop van de huizen ging via makelaardij Steegstra Postma en later ook rechtstreeks via het BBI. De eerste huizen verschenen op de Schelpkreek en werden in 1973 verkocht. Bij aankoop vanaf de platte grond kon men wijzigingen in de bouw voorstellen. Tegen meerprijzen konden extra wanden, hardhouten plinten, tegels in badkamer, toilet en keuken, vergroting van de badkamer met ligbad, ander sanitair en grof schuurwerk in de verschillende kamers worden aangebracht. Tevens konden bijvoorbeeld wensen ten aanzien van keukeninrichting, uitenverlichting en buitenkraan gehonoreerd worden. De keuze van de woning kon mede

worden op de situering, zoals:

's Morgens zon aan de voorkant of juist

's avonds. Meer vrijstaand en een grotere tuin rondom. Meer besloten tussenwoning. Entree samen met de burens (gespiegelde huizen) of juist alleen. Met of zonder garage.

In het begin liep de verkoop van de huizen wat stroef. Men schrok terug voor de kleur van de stenen, de eigenaardige vormgeving en de situering. Er werden door de critici dan ook allerlei namen voor deze bijzondere wijk bedacht, zoals: kauwgomballenstad, condoomwoningen, kasjbah en kasteelbuurt, schimmeldorp door de wituitslaande stenen, het afgebrande dorp vanwege de donkere steen enz. Ook werd het enthousiasme van potentiële kopers wat getemperd door de aanwezigheid van hoge flats in de buurt en de toch wel wat hoge verkoopprijs.

Reclame en prijzen

Door het BBI werd flink reclame gemaakt voor de huizen in landelijke en regionale bladen. Op stations hingen affiches om deze bijzondere huizen aan te prijzen. Zwolle wordt aangeprezen als een knooppunt van weg-, spoor-, bus-en waterverbindingen met toen nog zo'n 80.000 inwoners; met een historisch stadscentrum en een ruim aanbod van cultuur- en onderwijsmogelijkheden. Ook wordt al gewezen op de bouw van een winkelcentrum in de buurt in de naaste toekomst. Door het BBI werden zelfs bouwplaten van de huizen ter beschikking gesteld aan adspirant-

kopers om de visuele voorstelling van een woning te vergroten. Vergeleken bij andere nieuwbouwhuizen waren de prijzen toen best wel aan de hoge kant.

Een H2 woning, 35 stuks, vanaf f 95.000,- tot

f 108.000,-. Een H3 woning, 85 stuks, vanaf

f 120.000,- tot f 140.000,-. Een HZ woning,

21 stuks, vanaf f 140.000,- tot f 150.000,-.

Een HT woning, 13 stuks, vanaf f 155.000,- tot f 165.000,-.

Bewoners die al voor de bouw vanaf de plattegrond gekocht hadden, waren iets goedkoper uit. Het H3 type was binnen het meest spectaculair vanwege de vide van het extra woongedeelte op de eerste etage. In de Schelpkreek werd een modelwoning (H3) ingericht waar vanuit het BBI belangstellenden wegwijs maakte en woningen verkocht.

De tuinen

Voor de aanleg van de eigen tuinen werd door de firma Graphorn in opdracht van het BBI de grond omgespit, mest gestrooid en gras ingezaaid. Ook het planten van bomen en heesters kwam voor rekening van het BBI. Een bepaald bedrag van de koopsom van de huizen was

gelabeld voor de aanleg van de eigen tuinen. De nieuwe bewoner moest alleen zijn keus voor deze beplanting bepalen aan de hand van een uitvoerige lijst met mogelijkheden. Hierin stonden adviezen voor tuinen die op het noorden, zuiden, westen en oosten lagen. Met o.a. soorten bodembedekkers, solitairstruiken, bomen en heesters. Maar er werden zo hier en daar in de privétuinen al bepaalde bomen en struiken geplant, bijvoorbeeld speciale dennen, met het doel een zekere herhaling in het groenplan te creëren. Er werd uitvoerig geplant, zodat er snel resultaat met het groen geboekt kon worden. De natuur deed zijn best, maar de tuinen werden op den duurte vol en men moest keuzes maken tussen dichtgroeien of verwijderen.

Enquête BBI

In 1974 hield het BBI een onderzoek onder de toenmalige bewoners van "Tuinwijk", uitgevoerd door Reclameburo Decom uit Zwolle. Het totale aantal ondervraagden bedroeg 68 gezinshuishoudingen in alle 6 krekten. Er waren toen 76 woningen van de totaal 154 verkocht. Van de 68 ondervraagden kwamen er 42 uit Zwolle en 26 van daarbuiten. Er waren 50 gezinshuishoudingen met gezamenlijk 104 kinderen. Op de vraag wat hen aantrok in deze woningen kwamen antwoorden als: de architectuur, de originele opzet van het project, leefruimte en goede voorzieningen. De koopprijs van de huizen vond men over het algemeen redelijk. De meeste bewoners vonden het contact met de burens goed, plezierig en leuk. Koepeltje in het groen "Rondgang door "Tuinwijk" leert dat men loopt van het ene plein naar het andere, van de ene hof naar de volgende, met steeds weer een ander perspectief en een andere doorkijk. Geen langs linealen getrokken rechte straten, maar kronkelend als de Aa. De paden slingeren zich tussen de bebouwing door. Het doen en laten van de bewoner wordt zodoende aan het oog van de burens onttrokken", aldus een tekstgedeelte uit één van vele aanprijzende folders. De naam "Koepelwoningen" is te danken aan de witte dubbele plexiglaskoepels op de trap-torentjes. Koepels en groen gaven een latere folder van het BBI de titel: "Koepeltje in het groen". Een rondgang door de krekten van de architect, Benno Stegeman (1930), deed hem opmerken dat het er allemaal nog goed uitzag, al was hij wat minder enthousiast over de kleurstelling van sommige huizen. Wel had hij begrip voor het feit dat de kleur bruin uit de mode was. Aardig daarbij was zijn opmerking dat in het oorspronkelijke plan de kozijnen met witte Sadolins bewerkt zouden worden, maar dat hij niet meer wist waarom het bruin geworden was. Ook aardig om te vermelden is dat de heer Stegeman helaas moest vaststellen dat zulke projecten, zoals gerealiseerd in Zoetermeer en Zwolle, tegenwoordig niet meer mogelijk zijn. Huidige regels en voorschriften verzetten zich daartegen.

Het OEG

Het ontstaan

De eerste Algemene Vergadering van de Coöperatieve Vereniging van Eigenaren "Ons Eigen Groen" (OEG) vond plaats op vrijdag 14 januari 1977 in restaurant Suisse te Zwolle, maar daar ging nog een hele geschiedenis aan vooraf.

Tijdens de bouw van de krektenbuurt bestond er al een vereniging "Ons Eigen Groen". Deze was op 13 november 1972 opgericht door de architect Benno Stegeman in samenwerking met het BBI (B.V. Bouwbedrijf voor Bedrijven en Instellingen). Het BBI was de projecteigenaar en bood de huizen inclusief het groenplan aan. Dus uit de verkoop van de huizen kwamen gelden voor het gezamenlijk groen beschikbaar. Doel van deze vereniging was: a) treffen van voorzieningen voor gemeenschappelijk gebruik, zoals het inrichten van gezamenlijk groen, b) Het aanleggen van speelvoorzieningen voor kinderen.

Deze vereniging zou onder het BBI functioneren zolang niet alle woningen verkocht waren. Een vereniging zonder begroting, zonder jaarverslag en zonder ledenvergadering. In het najaar van 1974 ontstond er bij de bewoners behoefte aan een orgaan dat contact onderhield tussen de bewoners en het BBI.

Daartoe werd de Kreekraad opgericht met uit elke kreek een vertegenwoordiger. Op het moment dat de woningen verkocht zouden zijn, was het de bedoeling dat de Kreekraad op zou gaan in de dan aan de bewoners overgedragen vereniging "Ons Eigen Groen", los van het BBI. Helemaal vanzelf ging dat niet. Via een kort geding dwong de Kreekraad het BBI tot

opening van zaken, betreffende eigendomsrechten, oplevering groenplan en opening van de boeken. Dit gebeurde uiteindelijk op 14 januari 1977.

Uit de boeken van het BBI bleek dat de aanleg van de privétuinen ten laste was gebracht van het OEG. Echter, de aanleg van de privétuinen was reeds begrepen in de door de eigenaar van de woning betaalde koop- en aanneemsom. Via het Nederlands Arbitrage Instituut (NAI) vorderde het OEG een door het BBI terug te betalen bedrag van f 214.000,- inclusief rente vanaf 1978. Het BBI stort op een depositorekening f 110.000,-. Er bleef nog een restbedrag van zo'n f 120.000,- over. Omdat het BBI meende dat de arbitragecommissie geen bevoegdheden had en er vormfouten waren gemaakt, werd er door het BBI beslag gelegd op het eerder gestorte bedrag. Dit betekende dat het OEG niet meer over zijn eigen geld kon beschikken. Alleen van de door bewoners betaalde bijdragen kon summier onderhoud van het groen plaatsvinden. Over een schik-kingsvoorstel in 1980 konden beide partijen het niet eens worden. Omdat faillissement van het BBI dreigt, besluit de algemene ledenvergadering van het OEG op 28 april 1981 in te stemmen met een tweede schikkingsvoorstel van het BBI. Het OEG schiet hierbij f 69.000,- in. Pas in juli 1981 wordt het beslag opgeheven en is het restbedrag van het BBI gestort. De eigenaren van de 154 woningen kregen in dat jaar ieder f 1070,- uitbetaald. De heren Fransenen Simons kregen een attentie wegens persoonlijke inspanning voor de gehele BBI-zaak.

Statuten en reglement

Bij een vereniging horen statuten en reglementen. Die kwamen er ook tijdens de oprichting in 1972. Al waren de regelingen niet op één plek vastgelegd. Zo werd in de verkoopakte van de gemeente Zwolle aan het BBI het verbod op het aanbrengen van palen, hekken, hokken en afscheidingen van de terreinen vastgelegd in het kader van het bouwbesluit van de gemeente Zwolle. Voor het zetten van een schutting was dan een bouwvergunning nodig. In de negentiger jaren wijzigt de gemeente Zwolle het bouwbesluit. Daardoor kan ze op basis van dit gewijzigde besluit niet meer publiekrechtelijk optreden tegen het plaatsen van schuttingen. In de ledenvergadering van 27 maart 1995 vindt meer dan 75% van de 38 aanwezigen dat schuttingen niet kunnen worden getolereerd en dat het bestuur in deze actie moet ondernemen. In een reglement behorende bij de koop-akte van de woningen werd vastgelegd dat de bewoners de niveauverschillen in de tuinen moeten handhaven met de toevoeging: "Indien men zich niet aan deze verplichting houdt is het bestuur van de vereniging bevoegd op kosten van dat lid de nodige herstellingen te doen verrichten." In de buitengewone ledenvergadering van

7 april 1997 worden statuten- en reglementswijzigingen aangenomen. Het OEG-bestuur heeft er toen voor gekozen om al die regels die verspreid waren over diverse regelingen te bundelen tot één reglement. Dit resulteerde in het groene boekje "Statuten en Reglement OEG" ingaande 29 april 1997. Waarvan, als het goed is, alle bewoners een exemplaar bezitten. Tevens vermelden de statuten dat de stemgerechtigde leden jegens de coöperatie gehouden zijn tot het gezamenlijk dragen van de beheers- en exploitatiekosten (art. 16, lid 2). De leden zijn verplicht daartoe een voorschotbijdrage op hun aandeel in de kosten over enig boekjaar te voldoen (art. 16, lid 4). In de oude statuten van 1972/73 werd voor het eerste boekjaar een maximumbedrag van f 35,- per lid als voorschotbijdrage vastgesteld. Door stijgende kosten voor het groenonderhoud en de kwestie met het BBI is het bedrag in 1977 al gestegen naar f 150,-. In latere jaren vertoont de bijdrage jaarlijks een vermindering of vermeerdering hiervan. In 2003 en 2004 betaalden de leden in Euro's, respectievelijk € 75,- en € 95,-.

Waar hield het OEG zich zoal mee bezig?

Op de Algemene ledenvergaderingen, die twee maal per jaar werden gehouden, kwamen al gauw de verwilderde tuinen van de niet verkochte huizen ter sprake. Rond die huizen werd het een wilde boel en wie moest dat bijhouden. Ook gaven brommers en fietsers overlast op de wandelpaden en men wilde dwars-hekken plaatsen.

Natuurlijk waren toen ook al de schuttingen en vooral de pergola's onderwerpen van veel discussie. Ook de ontsierende droogmolens in de open tuinen waren een doorn in het oog van de pioniers van onze wijk. Collectieve aanschaf van verf en het gezamenlijk aanbrengen van glisolatie waren positieve activiteiten, die niet alleen financieel aantrekkelijk waren, maar

ook de gemeenschapszin bevorderden. Ook vond men zich in het thema van de schotelantenne of de aansluiting op het centraal antennesysteem. In het verslag van de ledenvergadering van september 1976 is er sprake van het aanbrengen van tochtstrips. Dit had eigenlijk bij de bouw moeten gebeuren. In de buitendeuren en ramen zijn groeven gefreesd waarin een strip kon worden gedrukt, maar dit was nooit gebeurd. Geen raam of deur sloot goed af. Men kon zich aanmelden om daarvoor gezamenlijk materiaal aan te schaffen. De vergaderingen van het OEG werden in die beginjaren, mede gezien de perikelen rondom het geschil BBI/OEG, goed bezocht. Het Grote veld met steeds weer voetbalproblemen, vooral veroorzaakt door het harde schieten van de wat oudere jongens, kwam vaak ter sprake. Ook ging de discussie over wel of geen doelpalen, wel of geen hockey, mag er met noppenschoenen gespeeld worden of niet. Er was zelfs sprake van een aparte commissie van omwonenden van het Grote Veld om de problemen onderling te regelen. Gelukkig is dat nooit van de grond gekomen. Eind 1977 wordt er een meningspeiling onder de bewoners gehouden (niet te verwarren met de enquête van het BBI in 1974). Deze peiling bestond uit vier punten: a) Verkeer binnen de krekken, b) Groenvoorziening (inrichting en onderhoud), c) Groenvoorziening in eigendom (OEG-groen), d) Bouwsels Uit het resultaat bleek dat 60% van de bewoners de garage niet gebruikte voor de auto, wat ernstige parkeerproblemen met zich mee bracht (ook dat is nog steeds actueel). Omtrent het punt Bouwsels, zoals hekken en pergola's in privé tuinen op basis van reeds bestaande en bij de koop als bekend veronderstelde regels, was steeds weer discussie. Sommigen wilden dat het bestuur veel vaker ingreep. Anderen gebruikten woorden als betutteling en vonden dat de democratische vrijheden in het geding waren. In de vergadering van 1978 was er de vraag naar bomen, om zodoende het uitzicht op de hoge flats rondom af te schermen. Het kleine veld, ruim met o.a. berken beplant, werd een mooi maar van lieverlede ook een te fors "bos", zodat de bomen weer verdwijnen moesten. Ook was er behoefte aan verlichting langs de wandelpaden en wilden de omwonenden van het Grote Veld meer struiken ter bescherming van hun tuinen. De borders werden extra beplant met struiken die bij de bewoners overtollig waren. Ook het gebruik van skateboards op de wandelpaden gaf problemen. Er werd over gestemd: 16 stemmen voor skating, 15 tegen en 8 onthoudingen. Dus jongens en meisjes, er mocht geskate worden.

Dat jaar raasde er ook nog een flinke stormwind over onze wijk. Resultaat: zeker twee weggewaaiide koepels. Vervanging bleek niet zo eenvoudig. Was er al een mal, dan was er weer geen firma. De kosten waren in ieder geval fors: f 2400,-.

Er werd een groencommissie in het leven geroepen om onderhoudstaken te coördineren en speciale problemen op te lossen. Het onderhoud is reeds jaren ondergebracht bij de Wezo. In 1980 werd op grote schaal spouwmuurisolatie toegepast. Veel woningen krijgen in deze tijd te maken met dak- en balkonlekkages. Er worden acties ondernomen om reparaties gezamenlijk aan te pakken. Voor het eerst wordt in deze tijd ook gesproken over buurtvervuiling. Het gaat dan over hoge afscheidingen van tuinen, afval en containers op de binnenpaden en overhangend groen. In 1987 wordt een begin gemaakt met het vervangen van verrotte bielzen door betonranden. Er is ook weer sprake van parkeerproblemen. Garages worden niet meer gebruikt voor de auto's. Veel gezinnen hebben een tweede auto en de auto's zijn in de loop der jaren groter geworden. Studenten van de HTS gaan een enquête houden. Doel: Is er wel sprake van een parkeerprobleem? Slotconclusie: Molen-, Riet-, Schelp-, Zand-, en Zuidkreek hebben geen probleem. In de Mosselkreek is slechts een probleem van slordig parkeren. Alleen in de Grottekreek is de maximale capaciteit bereikt. Nog steeds komt het vervangen van de koepel ter sprake. De firma die de koepels kon maken is failliet en de mallen zijn kwijt. Nieuwe koepels zouden f 4500,- kosten.

Het OEG en de nieuwe tijd

In 1994 is er weer veel aandacht voor schuttingen, afscheidingen en het verdwijnende hoogteverschil in tuinen. Er is de vraag of het bestuur niet harder kan optreden. Het bestuur is echter van mening daartoe geen mogelijkheid te hebben (dit kon pas na het verschijnen van de nieuwe statuten en het vernieuwde reglement van 29 april 1997). Uit deze discussie het volgende: De architect Benno Stegeman heeft onze wijk met een open en groen karakter ontworpen. Het verspringende karakter van de krekken komt daarmee ook terug in het verspringen van de tuinen en het niveauverschil in de tuinen. Bewoners kiezen bewust voor

deze wijk. Dat geeft verplichtingen. Maartijden veranderen en bewoners ook. De individualisering en de behoefte aan privacy nemen toe. De overheid treedt terug en wenst de bestemmingsplannen niet meer zo nauwgezette handhaven als destijds. Intussen komen er van de bewoners allerlei initiatieven die tot wijziging van het karakter van de krekenuurt kunnen leiden. Om de kwaliteit van de wijk overeind te houden stelt het bestuur de leden voor het reglement zodanig te wijzigen dat overlegsituaties gerealiseerd kunnen worden als eigenmachtig optreden van bewoners dreigt te leiden tot ernstige aantasting van de buurt. Dit leidt in 1997 tot de eerder genoemde wijziging van de statuten en het OEG-reglement. Dan is er in oktober 1998 een verheugende mededeling. Het betreft de koepels. Er is weer een mal voor de koepel, al is die iets kleiner dan de oorspronkelijke. In dat zelfde jaar blijkt dat de afdekplaat en de bouten van alle koepels nagekeken dienen te worden. Inspectie door CFC Handelsonderneming levert bij een behoorlijk aantal huizen mankementen op. Tussen de binnen- en de buitenplaat bevinden zich bij veel huizen grote hoeveelheden vocht, de kartonnen binnenvulling is vergaan en de bevestigingsbouten zijn veelal verroest. Een gevaarlijke situatie. Veel bewoners besluiten dan ook de mankementen te laten vernieuwen. Waren de "open deuren", makkelijke inloop voor de kinderen, in de loop der jaren al achterhaald, de inbraakbeveiliging werd een steeds belangrijker item. Het OEG organiseerde een voorlichting hiervoor in 1996. In de maartvergadering van 1995 gaf het energieteam Zwolle (een samenwerking van de Gazo, de gemeente, de WMO en de YC) een presentatie over energie- en waterbesparing onder het motto: "Rekening te hoog? Doe d'r dan wat aan!" In 2004 werd actie ondernomen om gas- en elektracontrole te laten houden. Het OEG is hierbij steeds de initiator. Het is aan de bewoner of hij/zij er iets mee doet. Onderhoud, in de brede zin van het woord, vergt continue aandacht, zorg, renovatie en vertalen van nieuwe ideeën.

Zo werd eind jaren negentig het podium voor feesten op het kleine veld hersteld. De wettelijk aangescherpte veiligheidseisen voor speeltoestellen zorgde mede voor vervanging van de speeltoestellen. De grote zandbak aan de kant van de Merwede laan werd verkleind en heringericht. Daartoe moest ook het door het BBI geschonken kunstwerk, bestaande uit speciaal gevormde, gestapelde betonblokken, worden verwijderd; ook al hadden de stenen, na een kleurwedstrijd door de kinderen, eerder een mooi kleurtje gekregen. Maar op den duur werden ze toch als onveilig voor kinderen beschouwd. Nu doen ze dienst voor bokkesprongen op de dierenweide aan de Eemlaan. De blokken zijn vervangen door een houten varaan op veren. Op het kleine veld is een jeu de boulesbaan aangelegd. Dan is er de huidige vraag naar meer kleur in het groen, zoals de reeds geplante bollen en upgrading van het gemeenschappelijk groen.

Belangstelling en betrokkenheid blijven dus essentieel. Zo startte er in 2003 een Websitegroep met een informatiesite: www.krekenuurt.nl over de krekenuurt in het algemeen en de eigen kreek. Gelukkig zijn er steeds weer nieuwe actieve vrijwilligers die zich inzetten voor een leefbare krekenuurt in de huidige tijd. In 2004 bestond onze buurt 30 jaar. Een jubileum dat uitbundig is gevierd.

De Vogels

Door het vele groen, door de verspringende woningen en door de binnentuinen is er in onze buurt een gunstige situatie voor het verblijf van vele vogelsoorten. Dat was 30 jaar geleden, voor de bouw van onze buurt, heel anders. Toen bestond het gebied rond de Westerveldse Aa hoofdzakelijk uit weilanden met sloten en veel riet. Het was het gebied van de kievit en de grutto. Deze vogels hebben zich met de bouw van onze buurt terug getrokken rond de Wijde Aa en hun plaats is ingenomen door veel andere vogels. Meest bosvogels. Evenals bij de mensen, zijn er onder de vogels ook pioniers. Zoals de huismus, de spreeuw en de merel en waar nestkastjes opgehangen worden komen al gauw de koolmees en de pimpel-meelop bezoek.

Wordt het dan wat meer begroeit, dan komen de roodborst, het winterkoninkje, de hegge-mus en de zanglijster. Met het ouder worden van de bomen wordt het al snel interessant voor de boomklever en de laatste jaren zien we zelfs al de kleine bonte specht. Deze vogel onderzoekt ieder voorjaar de grote plataan (grote boom tussen het grote en het kleine veld)

op een holte voor zijn nest.

De rijkdom aan kleine zangvogeltjes in onze buurt trekt gelijk ook de grotere rovers aan. De ekster, de vlaamse gaai en de zwarte kraai en zelfs is er de laatste tijd een sperwer gesignaleerd.

De herfst is in onze buurt een geschikte rustplaats voor de doortrekkende koperwiek en de kramsvogel. Niet alleen vanwege de rust, maar zeker ook vanwege de vele bessen. Horen we een gevaarlijk krijsen, dan is dat de reiger, die af en toe nog eens terugkeert vanuit het water gebied en neerstrijkt op een Krekenhuisdak opzoek naar een goudvis.

De volgende vogels komen we tegen in onze tuinen:

Appelvink,
Bonte vliegenvanger,
Boomklever,
Boomkruiper,
Ekster,
Fitis,
Gekraagde roodstaart,
Groenling
Zanglijster,
Zwarte kraal
Turkse tortel. Vink, Vlaamse gaai. Winterkoning,
Sperwer, Spreeuw, Staartmees, Tijftjaf,
Merel, Pimpelmees, Ringmus, Roodborst, Sijs,
Kramsvogel,
Koolmees, Kokmeeuw, Koperwiek,
Kleine bonte specht.
Goudhaantje, Heggemus,
Houtduif, Huismus, Goudvink,
Grauwe vliegenvanger, Groenling,